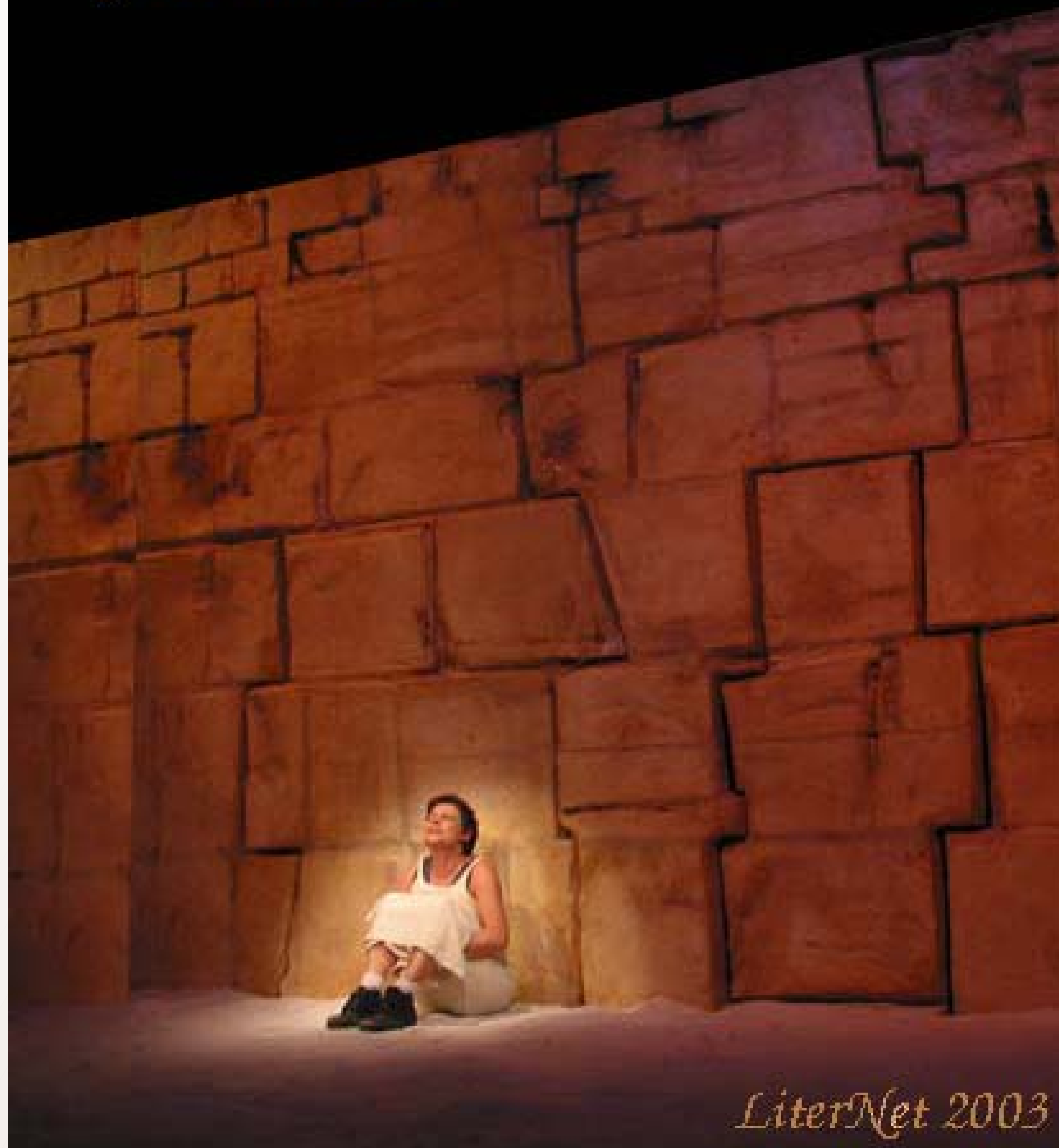
VISKY ANDRÁS

JULIETA

Redactori: Anca Şerban aserban@liternet.ro
Razvan Penescu rpenescu@liternet.ro

Editor format **.pdf** Acrobat Reader şi coperta: Anca Şerban aserban@liternet.ro

Imagini din spectacolul "Julieta" al Teatrului Maghiar de Stat din Cluj în regia lui Tompa Gabor şi interpretarea lui Eniko Szilaghi

Traducere: Paul Drumaru

ISBN: 973-8475-22-8

Editura LiterNet
http://editura.liternet.ro
office@liternet.ro

Visky András

JULIETA

– un dialog despre iubire –

Observaţii preliminare

1. "Dialogul" ales ca determinativ de gen îl înţelegem stricto sensu. Julieta aude ceea ce i se spune de sus sau din interior, de sus şi din interior. Am fi putut spune *solilocviu,* cu gîndul şi la Confesiunile augustiniene. Dar pentru asta nu sîntem destul de îndrăzneţi.

2. Acel "de sus" sau "în sus" care apare uneori - cînd am socotit neapărat necesar - ca indicaţie regizorală atrage atenţia mult mai degrabă asupra spaţiului teatral reverberant şi stării actoriceşti sincrone - atenţia permanent încordată, căutarea legăturii, sesizarea sonurilor şi ecourilor, într-un cuvînt, expansiunea spaţiului - decît asupra unei simple mişcări a capului. (Actorul îl caută, ba chiar trebuie să-l caute pe cel căruia i se adresează dar să nu-l fixeze în cursul interpretării; prezenţa sa nu e percepută mereu în acelaşi loc.)

3. În varianta finală a textului am renunţat la semnele de punctuaţie, făcînd loc unei mai mari libertăţi de interpretare. Ritmul şi tempoul, precum şi pauzele neindicate în mod special reies din punerea în pagină caracteristică versului liber. (Hommage a Ernst Jandl şi Thomas Bernhard.)

4. Propunem ca decor spaţiul "gol", non-realistic, orchestrat cu ajutorul sunetului şi luminilor. Cu toate acestea, ne putem imagina şi un spectacol desfăşurat într-un cu totul alt gen de forme spaţiale.

5. Autorul e convins că abordarea *Julietei* ca monodramă sau strădania de a reda povestea aşa-zisei eroine principale, "a unei Juliete est-europene din secolul XX" etc. într-o modalitate cît mai adecvată înţelegerii publicului ar duce inevitabil la un impas. Aceasta din simplul motiv că nu avem de-a face cu o dramaturgie lineară ci cu una fragmentată prin elemente repetitive. (Hommage a Samuel Beckett.)

Spaţiu deschis, fără decor, cutia scenică în "realismul" său genuin. În dreapta un "culcuş" (paie, acoperite cu o pătură), un scaun uzat, o masă, o carte etc. Parcă am vedea staulul din Betlehem.

Decorul ar trebui să sugereze simultan nevoia de spaţiu şi vastitatea acestuia. Lumina urcă încet, muzică.

(Vis)

Să mai păstrez tăcere?
Ori poate să-i răspund?

Vorbeşte
înger de lumină
Tu străluceşti acolo-n bezna nopţii
ca vestitorul aripat al Domnului

Cine eşti tu
care prin vălul nopţii
taina mi-ai pătruns?

Vai mie!
Cine eşti?
Cine eşti?

(Cu decizie)

Ei bine
eu plec şi-am să le spun:
Tu m-ai trimis la ei

În regulă

Şi am să spun şi că
voinţa ta-i
să-ţi aparţin pe de-a întregul
Să te urmez pe unde umbli tu
Am să le-o spun
Şi n-am să pun nimica de la mine
şi n-am să iau nimic
dintru cuvîntul tău

Ei au să întrebe
căci îi cunosc
ei au să mă întrebe
ce nume porţi?

Un simplu nume
nu-ţi poate spune oare
cine sînt?

Vai!
Doar asta să nu spui!
Ce nume porţi?

Aşa să le grăieşti dacă te-ntreabă despre mine
Cel ce Este m-a trimis la voi
să spui

Cel ce Este?
Cine-i Cel ce Este?
Cine-i Celceeste?

(*Lătrături sălbatice, bătăi puternice în fereastră, lovituri de picioare în uşă. Fundal sonor)*

(Tresare)

Eşti aici?
(Trage cu urechea îndelung)

Dă-mi semn!
(Tăcere)

Ia-mă la tine
A fost de-ajuns
De-acea răcoare moale îmi e dor
Şi las tot în seama ta pricepi?
Totul
pe copiii mei pe soţul meu
fotografiile scrisorile

Bărbatul meu
Ce-i cu bărbatul meu?
Mai trăieşte?
De ce nu răspunzi de ce?
N-ar fi mai bine să nu iubeşti?
Să te rupi definitiv?
Să faci un pas mare

Spre tine e în regulă spre tine
dar să pleci de-aici definitiv să pleci
Libertatea n-are alte forme decît moartea?
Nu e răspuns?

Angina pectoris
a zis doctorul
Şi el e ca şi mine deţinut
dar totuşi medic

Nici nu-i rău
Nume feminin frumos să zicem o actriţă
Tragediană
Sau de comedie?
Să fie totuşi o tragediană
Angina Pectoris
Să vedem ce alta ştie mintea?
Uite
Ango angere: strîng sufoc
ba chiar produc îngrijorare
Torturez
aşa e şi mai bine

Doctorul mi-a ascultat inima
aşa cum faci şi Tu
îndelung atent
puţin sever

A zis că n-am să supravieţuiesc
unei noi crize
sînt mult prea slabă pentru asta
Ceea ce m-a liniştit

Apoi a spus şi că ceva
nu e în regulă n-ai teamă de moarte
Adică eu
Şi că asta nu e în regulă
N-am teamă de moarte
Unde-i angina pectoris trebuie să existe şi frică de moarte
Iar eu nu am
(Tăcere atentă)
Trece-mi cu vederea că n-am teamă de moarte

Ia-mă la tine auzi?
Nu-mi da drumul înapoi

Moartea mi-a făcut o vizită
Doamna Moarte şi suita sa
M-au dezbrăcat
Cu un coş lunguieţ împletit din rafie
au scos apă din Dunăre
Rîdeam
Dar coşul a ţinut apa
M-au îmbăiat
ca pe un copil

Doamna Moarte şi-a scos veşmîntul negru
şi m-a îmbrăcat pe mine în propriu-i veşmînt
Apoi a îmbrăcat straiele mele
Apa s-a scurs din coş într-o clipită

Eşti gata mi-a zis
eşti gata
M-am întins la loc în coşul gol
În aceeaşi clipă a început să plouă cu flori
din înalturi
flori flori flori

Mai mult ninsoare decît ploaie
Erau moi şi erau reci ca gheaţa
Gata sînt mă duc mă poţi lua

În vis mi-am amintit de iarna aceea
prima iarnă a detenţiei
cînd zăpada ne-a acoperit de tot baraca
şi n-am putut ieşi
Doar trupul ce simţea că se făcuse dimineaţă
doar trupurile noastre
Era întuneric şi nu ştiam de ce
N-a răsărit soarele?
Gata?
Am vrut să ies din baracă
dar nu puteam cu nici un chip deschide uşa

Am încercat fereastra însă nici ea nu se clintea
I-am sculat pe copii
deşteptarea vrăbiuţelor deşteptarea
rătăcirea prin pustie a luat sfîrşit
în curînd vom fi liberi
Am simţit de îndată o mare libertate
interioară în mine şi o adevărată fericire de asemeni
Atunci încă nu mă întrebam
ce-o să mă fac cu ei pînă în clipa
morţii prin înfometare
Credeam într-un alt fel de moarte
Un fel de traversare
Stă locului Iordanul timpului
şi noi cu toţii cu picioarele uscate trecem
pe malul dimpotrivă

Într-atîta mă orbea nădejdea unei morţi comune

Era o căldură plăcută
măcar cu asta n-o să-avem de furcă
aşa mi-am zis
Am aprins o lumînare
i-am aşteptat să se îmbrace
Am să cînt
cît mă ţin puterile am să le cînt
Are efect întotdeauna

Dacă-s flămînzi le cînt
şi le povestesc diverse întîmplări
Dacă-s bolnavi le cînt

Le-am văzut pe chipuri frica
Era cu totul altfel decît pînă acum
Nu vă temeţi vrăbiuţelor nu vă temeţi
Casa noastră e cît un sicriu

Primul născut a încercat să deschidă uşa
apoi fereastra întocmai ca şi mine
Nici el n-a izbutit
Atunci a luat de lîngă vatră o scurtătură
şi a spart geamul mic cît palma

Zăpadă
a strigat
zăpadă

S-au dus să vadă şi cei mici
şi-au început să ţipe fericiţi
Dar şi de-afară pătrundeau deja ca nişte glasuri
Erau deţinuţii franciscani
din baraca de alături
ei au fost eliberatorii

(Către Doamna Moarte)

Gata sînt mă duc mă poţi lua

M-am ruşinat din cale-afară
Mă fermecase şansa unei morţi comune
Să moară vrăbiuţele
să pice precum toamna muştele
Să se termine să se sfîrşească în sfîrşit

A fost pînă la urmă
cea mai frumoasă iarnă a noastră
Zăpada de lîngă pereţi
şi de pe-acoperiş se întărise într-atît
că te puteai sui pe casă şi da ca pe un derdeluş
Se preumblă copilaşii sus pe casă
călăresc pe coama acoperişului

Vrăbiuţelor
vrăbiuţelor

De cine-mi aminteşte
chipul Doamnei Moarte?
De cine?
Nu cunosc
(În sus)

Tu cunoşti?

Am mai văzut şi un cîine
stătea culcat pe buza şanţului atent
Avea nişte urechi frumoase ascuţite
Şi părea să mă privească a mirare
uimit şi parcă-ar cere socoteală
Dar el nu părea să facă parte din suita Doamnei
Moarte

Tot înălţa capul de pe labele-i întinse în faţă
şi de asemenea scîncea
Cînd anume?
Stai puţin
Ştiu
Cînd am îmbrăcat veşmîntul Doamnei Moarte
atunci

În dimineaţa evacuării din casă
cînd a pornit camionul cu noi
cîinele a început să fugă-n urma noastră
Voia să se suie
Copiii au început să-l îndemne strigînd
Lupu
hai Lupule

Aşa îl chema
Cîine românesc
Ni-l dăduse o familie de români

la Salonta
Luaţi-l au zis
o să vă fie de folos
apoi au dispărut din ochii noştri

Ce vremuri oamenii dispar
Îi înghite pămîntul
bezna

Lupu
Un cîine românesc maghiarizat
Nu
Un cîine ciobănesc german românizat
care s-a maghiarizat pînă la urmă
Lupu Lupule
îl îndemnau în cor copiii
Dragă Lupule hai vino cu noi

Rulam deja pe şosea
dar Lupu încă tot nu se dădea bătut
Paznicul care şedea în coada camionului
a dat la o parte prelata
şi-a armat automatul
şi l-a împuşcat
A slobozit în el o rafală scurtă
O rafală
Voia să meargă la sigur

Trupul lui Lupu parcă ar fi devenit dintr-o dată uşor
s-a înălţat
cu o ţinută superbă
de parcă ar fi aşteptat de o viaţă întreagă clipa asta
zbura zbura
apoi s-a prăbuşit fără zgomot
Dar asta nici n-am mai văzut-o
prăbuşirea

Dragă Lupu
scumpule
plîngeau în cor copiii
zboară zboară

În întuneric ni s-a părut multă vreme că-i mai vedem ochii
cum ne ţintuiau
ca să ne urmeze cît mai departe
şi să fie cu noi

Dragă Lupu
scumpule

La el nu se referea ordinul de evacuare
Fie-i ţărîna uşoară

L-ai primit?
Animale primeşti?

Îmi închipui uneori că ai scornit ceva şi pentru animale
un rai şi pentru ele
Un zoo ceresc

Să nu care cumva să urmezi modele umane

Sau se fac îngeri de îndată?
Iată de pildă măgarul ăla de rusalii
care-l poartă pe Mîntuitor singurul tău fiu
De ăla ce s-a ales?
L-au tăiat şi gata?
L-au consumat pur şi simplu
de parcă nu s-ar fi întîmplat nimic?

Sau măgăriţa lui Balaam poftim
Măgarul meu preferat
Îl poartă în spinare pe profet
ca să-l blesteme pe poporul Tău
şi zăreşte îngerul de drumul mare
Proorocul balamut nu vede îngerul
măgarul îl vede

În materie de măgari eşti imbatabil
O spun din cauza fiilor mei
La măgari eşti imbatabil
Şi la miei

Dar să nu-l uiţi nici pe Lupu
dacă poţi
Le pot spune copiilor?
Le pot spune că-l ai în vedere şi pe Lupu?

(Pauză)

De ce-l invidiam atunci pe cîine?
Am întrebat ceva
Din cauză că aş fi vrut să rămîn acolo
în tunelul negru cu privirile copiilor mei îndepărtîndu-se?
Îmi plac mult prea mult imaginile?

Unde ne duceţi am întrebat
Nici un răspuns
Despre bărbatul meu nu ştim nimic deja de-un an
Spuneţi ceva
Nu spun nimic

A răsărit soarele
Copiii dorm de-a valma hurducîndu-se

Eşti aici?

Omul e în aşa fel întocmit
ca să nu-şi poată asculta propria inimă
Pentru asta e nevoie de un altul
Se-apleacă doctorul asupra mea

ascultă îndelung
Apoi îmi spune
ceva îmi strînge îmi munceşte inima

Eu ştiam de pe atunci că nu ceva
dar cineva
Cineva cineva cineva

Eu nu pot avea în vedere
decît considerente fiziologice doamnă

(În sus)

Ce vrei de la mine?
(Nici un răspuns)

Eşti aici?

Ce caut aici?
Nimic
nu caut nimic
Tu m-ai adus aici n-am venit de capul meu
(Îşi aranjează culcuşul)

Bani cîtuşi de puţin
Nu sînt bani în saltea
(Rîde)

Şi nici saltea nu este!

Cînd ne-au adus aici nu erau nici paie
Numai pămîntul gol
Acum avem şi paie
Avem şi pătură
s-a găsit şi o pătură
Întindem pătura peste paie
acesta-i patul nostru
Ne-au dat cocioaba asta
cînd ne-au adus aici
Nici acoperiş nici pat nici masă nici scaun nici fereastră nici uşă
doar pereţi
Un rest de schelet de-acoperiş mai există
ca să se odihnească păsările cerului
presupun că de aceea

Vulpile au bîrlogul lor
păsările cerului au cuiburi
dar fiul omului nu are unde pune capul
Păi n-are ăsta-i sfîntul adevăr
Cap mai are încă
Mai are cap

Ne-am dat jos din camion
iar paznicii au zis
că în casa asta o să locuim
A nu se părăsi incinta lagărului

tragem fără somaţie
nu contează că-s copii că sînt adulţi

Şi aşa mai departe
o vorbă nu înţelegeam din toate astea
nici un cuvînt
Era ca o predică grăbită la o înmormîntare
cînd stă să plouă
Fiul meu dintîi născut era tălmaciul

În casa asta
Aşa au spus
Şi că veţi locui
Nu duceau lipsă de umor
Casă
Locuinţă
Ne-am încorporat între pereţi
cei mai proaspeţi prizonieri ai locului
eu în faţă
în urma mea copiii

M-am uitat prin schela goală a acoperişului la cer
şi mi-am zis
aici chiar că nu-i de lichthof
se vede şi dintr-asta
cît de departe-i Budapesta
Dar e aproape Marea Neagră

Budapesta mi-a venit în minte
Apartamentul nostru de lîngă spitalul Rókus
robinetul cu bumbi de porţelan
culoarul exterior
şi oţetarii în adîncul curţii

Tu parcă aşteptai doar semnul ăsta
privirea asta aţintită-n cer
s-a pornit o ploaie deasă
Acuma ce să fie
Mai întîi ne-am ghemuit
sub singura noastră pătură cu toţii
mi s-a părut că asta e soluţia
să te piteşti cumva
să te ascunzi din faţa feţei tale

De ce mi-ai dat atîţi copii?
Hai mieluţilor
veniţi aici în jurul meu

Dar ploaia nu se lăsa

Într-un tîrziu mi-a dat prin minte
că de cinci zile de cînd ne poartă pe drumuri
nici unul dintre noi nu s-a spălat
Din camion într-un marfar
din vagonul pentru vite într-unul cu banchete de lemn

din vagonul de a treia în camion
Apoi cînd am atins Bărăganul
pentru noi acolo timpul s-a oprit

Cinci zile
Ori şapte
Ori patruzeci
Cine ştie

Patruzeci
Cu siguranţă patruzeci

Ne dădeau din mînă în mînă
paznici înarmaţi ne escortau familia

Afară cu voi mieluţilor
Afară şi dezbrăcarea la pielea goală
Un-doi
Toată familia
Înapoi în Paradis

Făceam duş
Acuma i-am văzut rîzînd întîia oară
de cînd ne ridicaseră
Rîdeam şi eu cu voce tare
Haideţi
haideţi vrăbiuţelor

Ţopăiau
roată-roată alergau
cu apa de ploaie în căuşul palmelor mă fugăreau şi pe mine
ca să mă înveselească

I-am buşumat cu nădejde
pînă să termin cu ei
a ieşit şi soarele

Mulţumesc
Te îngrijeşti şi de uscător de păr
Mulţumesc

Iar deţinuţii lagărului stăteau acolo-n jurul casei
şi ne priveau
ca unii care nu-şi cred ochilor

Au aşteptat pînă i-am îmbrăcat
cu hainele mustind de apă
şi iată-ne în faţa barăcii
ca să-i salutăm

Cine sînteţi?
Primul născut răspunde în numele tuturor pe româneşte

Unde-i mama voastră?

Mama? Ea e Julieta ea e mama noastră

Îşi suceau capetele increduli
cică puteam fi cel mult sora
mai mare

Ei şi taică-tău unde-i?

Nu ştiu
L-au ridicat
L-au condamnat

La cît?

22 de ani

22?

Deţinuţii se uită unii la alţii
Sub ce acuzaţie?
Tatăl nostru este preot a spus primul născut
Preot
Atît

Mai trăieşte?
Primul născut se uită la mine
întrebarea asta n-a mai auzit-o
Era atît de seacă şi la obiect
de parcă ar fi întrebat cît e ceasul
Şi uite că nu ştiam

cît e ceasul
Un tată trebuie să trăiască
ce tot întreabă ăştia?
Trăieşte sigur zice avid băiatul
mai mult convingîndu-se pe sine şi pe cei mai mici

Nu ştiu nu ştiu zic eu la rîndul meu
de ce să nu trăiască?

Ne-au adus nişte paie
Am primit de la deţinuţi paie uscate

Atîţia copii
De ce mi-ai dat atîţia copii?
Cum că nu mi i-ai dat tu?
Are rost să discutăm despre asta?
Ştii de unde ştiu
că tu mi i-ai dat?
Ei?
Nu ştii
Ştiam

Din aceea că m-am ales cu şapte copii
Şapte
Oho ăsta-i stilul tău
Ai aşteptat să se facă şapte
şi atunci a început totul

În zori
De-atunci în zori tresar mereu din somn
Aud cum latră un cîine-n draci
bătăi la fereastră
lovituri de picioare în uşă
şi vorbe într-o limbă
pe care n-o pricep

Măcar că de-atunci am învăţat destul de bine româneşte
Degeaba
În vis tot nu-nţeleg
Deschideţi!
Deschideţi imediat!
Miliţia!

Am sărit din somn
Soţul meu încă pe jumătate adormit
a zis
îmi amintesc perfect
Haidem degrabă să deschidem uşa
S-a întors Mesia
(Rîde)

Apoi a început automat să-mi traducă
(Alb)

Nyissák ki!
Nyissák ki azonnal!

Rendörség!
El e un om precis
Nu le-nflorea
(Rîde)

Deschideţi!
Deschideţi imediat!
Miliţia!
De parcă ar fi zis
să fim pregătiţi Julieta
pe mine or să mă ia acum şi
Nu! Nu! Nu!
Urmarea n-o spun!
Aud şi-acum în fiecare zori de zi
Pe mine or să mă ia acum şi
(Spune totuşi ca una care îşi înfrînge reţinerea)

Şi
şi n-o să ne vedem în veci tu nu te teme

Nu
Nu-i adevărat
Nu cred
Asta şi tu ai auzit-o nu nega

Eu nu-s un Iov ai înţeles!?
Ai priceput

Nu şi nu

La proces o să reiasă adevărul i-am spus eu
Adevărul cui: al nostru sau al lor?
Noi nu avem un adevăr numai al nostru
nici pe Dumnezeu nu noi l-am inventat
Adevărul o să iasă la iveală ai înţeles!?
Bine bine să reiasă
Bine nu te teme bine bine

Copiii ăştia şapte mi-au fost în orice caz suspecţi
de la bun început
Cui îi dai tu şapte?
Cui?
Celui cu care ai vreo pricină neîncheiată lui
Iov păi sigur ştiu citi din semne
Oho
Lui i-ai dat de două ori cîte şapte
ca să nu-şi facă iluzii şi să se pregătescă de

de vizită

L-ai trimis pe unul din îngerii docili întru fidelitate
înarmat pînă-n dinţi
şi i-ai măcelărit
Pe toţi paisprezece
Şapte băieţi şi şapte fete

De două ori cîte şapte
"I-ai luat la tine..."
spune Scriptura
Frumos
Mult prea frumos
Să pui ochii pe cineva pentru rolul ăsta
n-am ce zice

Eu nu sînt un Iov
Nu pricep o iotă din tot Iovul
O vorbă nu pricep
Noroc că e pătruns de glasul tău
Măcar pe-acela-l recunosc
Glasul tău
Tot e bine

Eşti aici?

Hai du-te şi deschide-o dată
Te pomeneşti că ne sparg uşa şi se trezesc copiii
Copiii
toate cele-mi amintesc de ei
Al şaptelea avea atunci un an
iar primul meu născut
ia stai ia stai puţin
întîi născutul unsprezece
Şi deştept ca soarele de dimineaţă

Ca domnul soţul meu
Dar cel puţin un somnorilă
Ei pentru asta acum îţi mulţumesc
Dormea dus
Şi al şaptelea
Mare somnoros şi el
Îţi mulţumesc şi pentru asta
Nici el nu s-a trezit
Atuncea încă nu

Au dat buzna
nici nu-mi mai aduc aminte cîţi
tropăiau de colo-colo prin odaie
şi-i dădeau din gură că au ordin scris
pe care nu l-au arătat în veci
Percheziţie
Drept care soţul meu i-a invitat să şadă
Să ia loc
Luaţi loc domnilor a spus
cu inimitabilă blîndeţe şi severitate
Domnilor
Aşa li se adresa
Domnilor frumos cuvînt

Medicul de circumscripţie dr. Rédey
altfel profesor

dat afară de la universitatea din Cluj
din cauza originii sale nesănătoase
a spus o dată
părinte
cînd e întunericul mai mare cum e şi acum
cel mai sigur este totuşi să fii preot
Veritabilă asigurare de viaţă domnule doctor
i-a spus soţul meu
Asigurare de viaţă veşnică aş putea spune
aşa bărbatul meu
Crede-mă părinte
ştiu ce vorbesc
De la un preot n-au pretenţia
să li se adreseze cu tovarăşe
Eu aşa fac imaginează-ţi
un Rédey
(Mimînd)
Tovarăşe baron Rédey
să avem în vedere
interesele partidului
Informează-ne tovarăşe baron Rédey
Netovarăşe
Tovarăşe Nichipercea
Tovarăş întru umilinţă doar într-asta
i-a spus medicul nostru de circumscripţie
plîngînd în hohote

n-am să supravieţuiesc
acestei necurmate tovărăşii de ruşine
A avut dreptate pare-se
n-a supravieţuit
După bărbatul meu a dispărut şi el din zonă

Luaţi loc domnilor
a spus bărbatul meu
Credeam că nici n-au auzit
în febra scotocirii
Dar s-a întîmplat atunci ceva
Ofiţerul securistul care dirija acţiunea
un maior sau aşa ceva
s-a aşezat în faţa noastră
şi ceilalţi s-au înşirat docili în spatele lui
Îi lovise supuşenia
Mulţumesc a spus atunci bărbatul meu
Noi trebuie să ţinem mai întîi
silenţiul de dimineaţă
Nu înţelegeţi
trebuie să ne facem rugăciunea de dimineaţă
Au înţeles
Poftim poftim
Nu vă jenaţi
Nici că am fi aici
Dar sînteţi aici

a spus bărbatul meu
de parcă voia să-i încurajeze

Atunci şi-a luat biblia
şi a citit următorul pasaj
acuma fii atent.
"Să nu daţi uitării primirea de oaspeţi
căci unii prin ea au găzduit
fără să ştie
pe îngeri"

(Cu indignare)

Ce anume?
Îngeri?
Scuză-mă dar
Să ne rugăm

Trişa
Nu urma partea asta-n ziua aceea
Să mă fi certat el cu Scriptura?
Cum că aceştia ar fi îngeri
trimişi ai cerului
iar eu eram orbită să n-o văd

Ne-am plecat capetele
el se ruga cu voce tare
apoi după amin a spus

Bine-aţi venit cu Domnul domnilor
vă stăm la dispoziţie

Iar ei au dispus de noi
în privinţa asta nu era nici o hibă
S-au concentra doar asupra mesei sale de lucru
au strîns tot
ce au găsit prin sertare
apoi i-au pus cătuşele şi l-au luat

Îngerii!
Au plecat îngerii cu soţul meu!
S-a dus bărbatul meu cu îngerii!
Cu îngerii tăi!
Îngerul cu haină de piele
îngerul şef m-a măsurat lung cu privirea
înainte de a fi ieşit din casă

(Tăcere)

Nu pot să plîng
Intru uşor la bănuială
dar nu pot plînge
Ce-i drept nici rîde nu prea
dar totuşi rîsul ăla
copiii stăruie să mă înveţe

Cînd ei plîngeau
mi s-a întărit inima
cu inimă de piatră îmi ziceam
ţie ţi se plîng nu mie
scorneşte tu ceva
"Nu se vînd oare
două vrăbii la un ban?
Totuşi nici una din ele
nu cade pe pămînt
fără voia
Tatălui vostru
Cît despre voi
pînă şi perii din cap toţi vă sînt număraţi
Deci să nu vă temeţi
voi sînteţi mai de preţ decît multe vrăbii"
Auzi?
Plîng vrăbiuţele!
Copiii mei îţi ameninţă fiinţa
Şi eu n-aş vrea
să nu exişti

(Tăcere scrutătoare)

Eşti aici?
(Aşteptare) Trăieşti?

Mă tem că n-aş şti să te prohodesc
Cum ar trebui să prohodeşti un Zeu?

Nu ştiu
Nu există literatură de specialitate
Nici măcar pe soţul meu nu ştiu să-l plîng
nici măcar pe el

Trăieşte?
Asta-i întrebarea pe care mi-au pus-o deţinuţii
În bun loc m-ai adus
ăştia n-o să-mi ascundă nimic

Mă dau dusă
Ia-mă doamnă Moarte ia-mă

Doctorul a spus
să nu informăm organele de pază
Ai auzit l-a întrebat pe întîiul născut
Am auzit a spus decis băiatul

A doua zi a trebuit să ieşim pe platoul de adunare
iar mie mi s-au tăiat picioarele
Din două părţi mă susţineau copiii
cel mai mic stătea în faţa mea şi mă îndemna
Uită-te la mine la mine la mine
Bătea vîntul stîrnea colbul bărăganului
iar pe mine o dată ce m-a înhăţat o trîmbă
şi m-a dus m-a dus
zburam pe deasupra lagărului

iar copiii îmi făceau cu mîna fericiţi

Am căzut din picioare

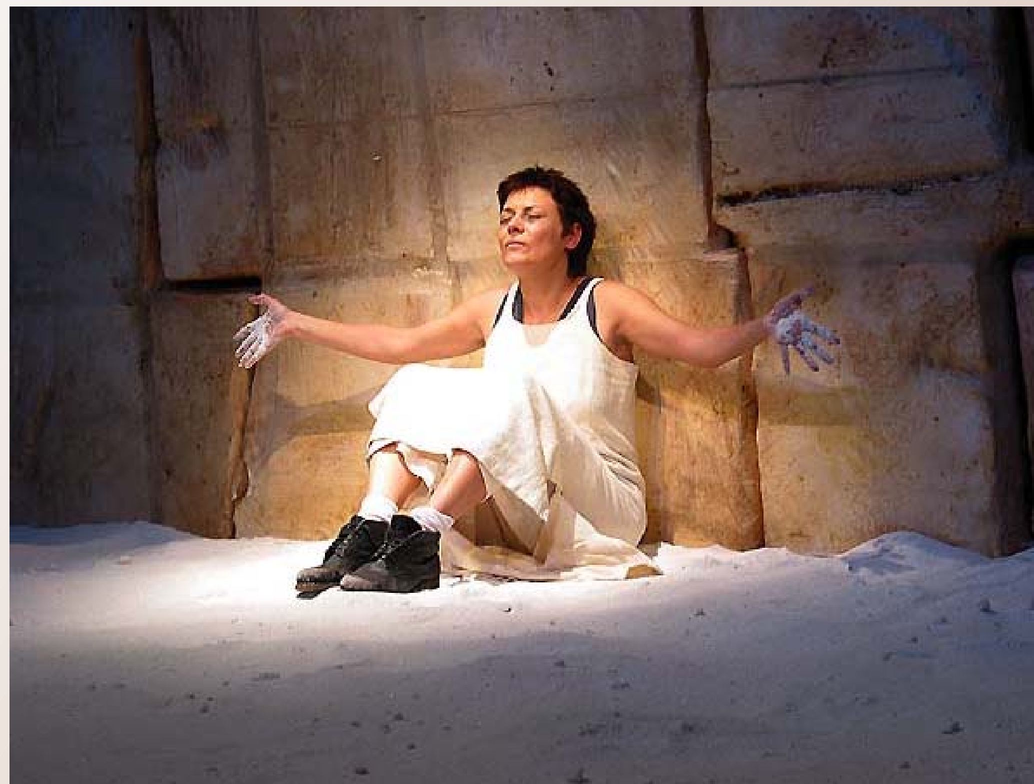
(Ascultă cu atenţie)

Eşti aici?
(Ascultă cu atenţie)

Închipuieşte-ţi am venit aici cu aceeaşi valiză
cu care am trecut graniţa după război
cu soţul meu cu soţul meu cu soţul meu
Călătoria noastră de nuntă
Dragostea sigur tu ai inventat-o
De o aşa nebunie ca dragostea
omul nu e în stare

În plus triunghiul acesta amoros
de care am eu parte
soţul meu
Tu
şi cu mine

Nu zîmbi
Mă iei în rîs

Am fugit spre răsărit după războiul mondial
Bun banc
Trebuie să mergem
încotro mergi tu
Iar tu porniseşi către Răsărit
asta era părerea hotărîtă a soţului meu

Vii cu mine a întrebat domnul şi stăpînul meu
Nu i-am spus nu merg *cu tine*
Ne priveam
Aici am făcut o mică pauză
Pauza asta era spaţiul meu de manevră
Aşteptam ca norul de furtună să-i învăluie fruntea

Nu merg *cu tine*
şi eu sînt *tu* înţelegi
eu nu sînt o alta
sînt *tu*
iar tu eşti *eu*
nu un altul

Iubirea sigur Tu ai inventat-o
De-o nebunie de asemenea proporţii
oamenii sigur nu-s în stare
absolut sigur
Unde mergi tu acolo merg şi eu
şi unde poposeşti

acolo poposesc şi eu
poporul tău este poporul meu
şi Dumnezeul tău e Dumnezeul meu
Unde mori tu
acolo mor
acolo să mă îngroape şi pe mine

Dacă mi-ai smulge-o din inimă
Angina!
Doamnă Moarte!
Smulge-mi dragostea din inimă

Înainte de plecare am avut o mică altercaţie
eu îmi pusesem şi fotografiile în valiză
el a spus
să nu le luăm cu noi
trebuie să dăm uitării Budapesta
Trebuie să ne rupem de Budapesta
Ce vorbeşti
tu ştii măcar ce vorbeşti?
Ei nu
asta e pur şi simplu imposibil
Cum aş putea să uit de Budapesta
am întrebat
Altfel nu se poate
a spus bărbatul meu

Aşa a spus bărbatul meu altfel nu se poate
Ce nu se poate altfel?
Nu se poate pleca

(În sus)

Nu eşti prea original auzi?
Ne-ai adus aici din nou la Dunăre
Vedeam Dunărea din tren
cînd ne-au adus aici
E cît marea
În apa ei sclipeşte cîteodată Budapesta
Şi Viena
În lagăr e un deal
nici nu e deal ci doar un dîmb
De acolo se zăreşte Dunărea

În copilărie ne-a vizitat odată
mătuşa din Viena
sora mai mare a tatei
A venit cu un automobil negru cu manivelă
Şoferul aştepta afară iar ruda cea bogată
şi-a împărţit cadourile şi a dispărut din nou
A dispărut de parcă nici n-a fost
de parcă nici n-ar ţine de obiectele
cu care ne cadorisise

Nu-i mai ţin minte numele
poate că nici n-a fost pronunţat
Iosefina?
A vrut să stea de vorbă doar cu tata
din partea mamei n-a vrut
nici bineţe
La care tata a luat cadourile
şi i le-a pus în braţe
şi i-a spus
să nu mai vină
Nici n-a mai venit
nici n-a mai venit
Ce se întîmplase aici?
Nu pricepeam nimic din toate astea

Ruda vieneză a plecat
n-am mai văzut-o niciodată
Noi de ce nu ne vizităm rudele de la Viena
l-am întrebat pe tata
Nu avem rude la Viena a spus tatăl meu
L-au izgonit pe tatăl tău din cauza mea
a spus mama
L-au renegat
Pe motiv de mezalianţă
Nu pricepeam nimic din toate astea

Nu există cale de întoarcere
nu există cale de întoarcere
să înţeleg a zis bărbatul meu
De ce n-ar fi?
Nu e

Priveam fotografiile
şi nu înţelegeam ce spune
Uniforma mea de marinar
Cinci mări spălau odinioară ţărmurile Ungariei
cînd apoi s-a împuţinat cam cît o insulă
au venit la modă costumele de marinar
Am fost şi eu marinăreasă
fără să fi văzut vreodată marea

"Mic vapor pe marea viselor
poartă-ne în zbor
către o lume nouă"

Ne aflăm în clasă în costume marinăreşti
Liceu de fete
Marinăriţe cît de-o flotilă frumuşică
chiar şi cîteva cuirasate

Cum îl chema pe profesorul de istorie?
Scuză-mă domnule profesor ţi-am uitat numele
Nu fac casă bună cu numele domnule profesor

Pur şi simplu nu-mi aduc aminte
Stătea în faţa fetelor
în mînă cu un băţ sleit
şi plîngea încetişor
Se uita la noi
de parcă ar fi fost îndrăgostit de toate
deşi era îndrăgostit numai de Gabyka
madam Géza o strigam pe Gabyka
Gabyka doamna Géza
Am găsit
Porcsalmy Géza îl chema pe dom profesor
doctor în ştiinţele istoriei
Se refugiase la Budapesta de la Cluj
după primul război
Stătea în faţa hărţii şi plîngea
El însuşi preparase harta
acoperind cu hîrtie creponată neagră
teritoriile smulse
Corespunzător situaţiei politice momentane
şi raportului de forţe dintre marile puteri
sub nici o formă însă din convingere
O hartă preparată
Cinci mări spălau negreala creponată
Iar dom profesor doctor Géza lăcrima
Cît despre noi ne străduiam să fim
inobservabile

Chicoteam recunosc
Cu excepţia lui Gaby
Gabyka
angelica Gabriella
Gabriellița
Plîngea şi ea
Plîngea împreună cu domnul profesor

Domnul profesor chipeş celibatar la şaizeci şi cinci de ani
îl pălise dragostea de Gabyka
Gabyka matale înţelegi
de ce se rupe inima simţibilă
dumneata înţelegi Gabyka
E-o mare lecţie istoria
dragă Gabriella
Complexele relaţii între marile puteri
Şi dumneata ai priceput pe dată
Şi bătea cu băţul hîrtia neagră creponată
Iar Gabyka nu pricepea nimic

Ea nu plîngea din cauză că înţelegea
ci nu înţelegea din cauză că plîngea

Gabyka madam Géza izbucnea în plîns
ori de cîte ori cineva plîngea
Oricine pentru orişice în orice situaţie
În tot locul izbucnea în plîns

ceea ce zău că era foarte hazliu

Plîngea în hohote la cinema
plîngea în hohote la teatru
De ce plîngi Gabyka
o întrebam
Nu ştiu dar e aşa de bine să plîngi aşa de bine
Madam Géza Gabyka salva întotdeauna ora de istorie
Duetul satura de plîns cele cincizeci de minute
Ca ploaia deasă pînă se suna
Într-asta nimeni n-o lua pe Gabyka
Într-ale plînsului

De-aicea i s-a tras ei şi pieirea
Veni al doilea război
pentru scurtă vreme hîrtia creponată s-a împuţinat
pe harta dr. Géza
s-a terminat războiul
harta dr. profesor Géza s-a creponat la loc

În cincizeci Gabyka s-a măritat
cu secretarul raional de partid
Avea în faţă o mare carieră de partid
începuseră să-i pomenească numele şi la centru
Era o vînătoare de noi cadre de sex feminin
Veni şi momentul marii sarcini
Gabyka a fost însărcinată

să-i facă felul
unui ştab din vechea gardă
o femeie
o putoare burgeză
o agentă a capitalismului
şarpe încălzit la sînul partidului
spioană titoistă
a apărut şi tovarăşul Mátyás cel înţelept
în compania nu mai puţin înţelepţilor tovarăşi sovietici

Şi Gabyka citi cu mare avînt actul de acuzare
Îi spuse curajos drept în faţă femeii de ce crime se făcea vinovată
Cînd tovarăşa Gabyka a ajuns la şarpele încălzit la sînul partidului
spioană titoistă etc.
vechea tovarăşă a început să plîngă
Lui Gabyka i s-a pus un nod în gît
îşi înghiţea cu vehemenţă lacrimile
trase aer în piept
bău nişte apă
îşi sili buzele tremurătoare să zîmbească
degeaba
Ajunse hohotind la finalul actului de acuzare
Stăteau cele două femei pe podium
şi plîngeau amarnic

Tovarăşul Mátyás cel înţelept s-a făcut roşu gotcă
roşu a fost el întotdeauna
dar acum s-a făcut roşu gotcă
a sărit în picioare şi a ieşit val-vîrtej din sală
Iar suita cu mare şvung în urma lui
de parcă pe el l-ar fi fugărit
deşi nu pe el îl fugăreau

Promiţătoarea carieră politică a lui Gabyka s-a frînt
Măcar că avea partidul nevoie şi încă mare
de cadre proaspete de sex feminin
Cariera sa politică s-a dus pe apa sîmbetei lacrimilor sale

Mă urmăreşti?
Eu aş sanctifica-o

Ai spus
bucuraţi-vă cu cei ce se bucură
plîngeţi cu cei ce plîng

Eu aş sanctifica-o
A ieşit din scenă
Ea a fost doica iar eu Julieta
Era o doică foarte bună Gabyka
A ieşit din scenă

"Stăpînă! Ei, stăpînă! Julieta!

Da' straşnic doarme! Mieluşica mea!
Stăpînă! Dormi buştean! Nu ţi-e ruşine?
Fetiţo! Sufleţelule! Mireaso!
Cum? Taci?"

Rămîi cu bine, doică,
rămîi cu bine

Mi-am revenit abia la morgă
M-au luat gardienii de pe platou
şi m-au depus direct la morgă
Cînd m-am trezit
primul născut mă zgîlţîia mă pălmuia
mă trăgea de pleoape
Un Isus de doisprezece ani se uita la mine
Nu auzeam ce-mi spunea
Mi-a astupat nările strîngea strîngea strîngea
Ce faci măi
mă sufoci
Aer aer
Am întredeschis gura
mi-a vîrît o lamă de cuţit între dinţi
cu mîna cealaltă mi-a picurat
miere şi lapte călduţ
Miere şi lapte
Şi-am recăzut în pacea fără cunoştinţă

Hîrtia creponată neagră
Frumoasă lucrătură îmi aduc aminte

Încoace am fugit
în direcţia întunecimii creponate
cu soţul meu
cu domnul şi stăpînul meu

El doar cît revenea
acasă acasă ca şi cel din biblie
Dar eu am devenit o veritabilă fugară
Din actul de acuzare am aflat
că fuseserăm trecuţi peste graniţă
ca oameni ai lui Horthy spre a perturba
netulburata înfrăţire a celor două ţări
şi solidaritatea lor în lupta împotriva imperialismului
Iar soţul meu nu terminase universitatea în Ungaria
nici pomeneală
făcuse un antrenament

Şi au urmat dovezile
Domnul este eliberatorul spunea bărbatul meu de la amvon
De ce ar trebui eliberată ţara
care era deja eliberată
a pus întrebarea retorică judecătorul
Etc. etc. etc.

Unde eşti madam Géza Gabyka?
Unde eşti doică?
Ai ieşit din scenă
aşa mi-au scris într-o scrisoare
după ce şi tovarăşul Mátyás cel înţelept
a ieşit din scenă

Iar eu sînt aicea în adîncul trapei
hîrtia neagră a lui dr. Géza
tălăzuieşte deasupra mea

Cîteodată nu străvezi nici Tu prin bezna creaţă
Nici Tu
Măcar că Tu vezi tot

Am decis c-o să Te trag pe sfoară
îi las în seama Ta
Pe toţi şapte
Eu nu-s un Iov
Nu vreau să le supravieţuiesc
Nici unuia
Mă dau pe mîna doamnei ăsteia cu coasa
Te trag pe sfoară mă gîndeam
Îţi întorc spatele şi plonjez în moarte

Şi dacă nu mai e în viaţă?
Dragă Angina Pectoris

dragă doamnă Moarte
dacă nu mai trăieşte du-mă la el şi pe mine
Ia-mă du-mă sînt gata sînt gata
poftim sînt cu mîinile goale
nu am nimic
nu ţin nimic
Ia-mă Angina
Dacă mi-ai luat inima în mîini
strînge-o ca lumea
încă încă încă
şi ia-o ia-o

Mă ascund din faţa lui
în moarte

Faliment al credinţei
Credinţă falimentară

Ne-ai dus îndărăt în pustie
Ascultă asta
"De aceea iată
o voi ademeni
şi o voi duce în pustie
şi-i voi vorbi pe placul inimii ei"
Asta am citit-o deja eu din carte
din cartea ta
înainte de a mă fi înfăţişat la proces

Nu trişam nu
partea asta urma
chiar asta

N-am dat crezare cuvîntului
Cel puţin în dimineaţa aceea
l-am interpretat altfel
decît tine
să-mi fie cu iertare

Cîmpia română
cît vezi cu ochii
Bărăganul ca tărîm biblic
Răsăritul
Un Răsărit foarte îndepărtat
Aici m-ai adus
Aici m-au adus îngerii tăi

N-aş vrea să te supăr
dar îngerii ăştia ai tăi
dacă-s ei într-adevăr
Nu-s dovadă de bun-gust din partea ta
Ce mutre
Erau printre ei şi îngeri unguri
ai trimis şi îngeri unguri
nu-s cu nimic mai buni

Procesul a fost un spectacol pe cinste
un veritabil teatru
Casă plină public de primă mînă
crăpau de curiozitate
În lojă separată reprezentanţii presei
care să dea de veste despre această nouă victorie
Eram sigură de achitare
Ai băgat spaima-n noi prea bine
îmi ziceam
dar pînă-aici
După trei luni de detenţie preventivă
îi dau drumul frumuşel acasă

Stăteam în spatele lui cînd tribunalul militar
din Timişoara a pronunţat sentinţa
Îi priveam capul tuns chilug
aşa nu-l mai văzusem niciodată
Un cap superb
Fiece fir de păr i-a căzut din voia ta
Ţine-le socoteala

Am simţit un îndemn irepresibil
de a trage la piept acest cap
şi de a-l strînge
strînge
pînă ce dispare dintre noi orice diferenţă

M-am mulţumit cu faptul de a-l putea lua
de mîna prinsă cu cătuşe la spate
Iar el şi-a scos verigheta
şi a lăsat-o să-mi cadă în palmă

Ce faci zărghitule
măi măgarul scump al Domnului
ce faci cu inelul ăla
Pînă-aici te-a ţinut sfînta juruinţă?
"Pînă ce moartea ne va despărţi"?

Am vrut să i-l pun la loc pe deget
dar el doar mă strîngea
strîngea

S-a pronunţat sentinţa
Toată lumea trebuia să se ridice în picioare
ca la biserică
cînd facem jurămînt
Apoi toată lumea s-a aşezat
eu nu
pentru că nici el

L-au scos din sala de judecată
nu s-a uitat înapoi

Nu cumva să se preschimbe-n stîlp de sare
presupun

Despărţirea
Eu nu sînt un eu şi nici el un el
Despărţirea
Ce-nseamnă despărţirea?

A venit la noi o femeie noaptea
la Salonta
Fugiţi
fugiţi
or să-l aresteze pe părintele
Ce vorbeşti femeie?
Ştiu de la bărbatul meu
A venit un ştab de la Oradea
de la poliţia politică
el a spus
La vremea aceea erau deja prezenţi
în permanenţă tot felul de civili la slujbă
iar soţul meu
bătaia asta a lui Dumnezeu
le propovăduia cu mult elan de la amvon

"Dacă Fiul vă eliberează
veţi fi liberi cu adevărat"
Ei poftim

Pe piatră seacă pică sămînţa
i-am spus eu
printre mărăcini
care o înăbuşe
iar mai încolo şi pe noi
Şi vin păsările şi ciugulesc seminţele
iar după aceea ne risipesc şi pe noi

Asta nu-i treaba noastră
a zis bărbatul meu
Ţăranul Domnului
Seminţe-s din belşug
Semănătorul doar cît le împrăştie
aceasta-i treaba lui

Se aşezau civilii în ultima bancă
şi ascultau serviciul divin
Copiii le-au dat tropare
Nu văd a zis în şoaptă un civil
n-am ochelarii la mine
Copiii i-au adus şi ochelari
împrumutîndu-i de la clopotar
Iar civilul a cîntat
Îşi mişca buzele în orice caz

Ei vezi a spus bărbatul meu
vezi a spus el fericit

Mă bătaia lui Dumnezeu i-am spus
Aşa aşa a spus
chiar sper şi eu

Se uită la mine
Nu-ţi plac a întrebat
Mă uit la el
Nu

Deşi atunci e mai uşor a zis
Mai uşor am întrebat
Mai uşor a zis
Ei poftim

Şi cu Dumnezeu e tot aşa a zis
Dacă-l iubeşti e mai uşor
Atunci e mai uşor şi faptul
că este

Mi-au venit în minte copiii
Chiar şi faptul că nu-i?
Şi acela-i mai uşor?
Mai uşor
Atunci e mai uşor şi dacă nu-i

Mă bătaie a lui Dumnezeu
Aşa aşa chiar sper şi eu

Nuiaua ta şi băţul tău îmi dau mie mîngîiere
Ei bine vom vedea

Unde să fugim femeie
Am întrebat-o noi atunci
Fugiţi a spus femeia
Nu plînge i-am spus noi
A plecat femeia

Ne uitam unul la altul în tăcere
Dacă Dumnezeu este cu noi cine-i împotriva noastră
i-am spus atunci soţului meu
pentru ca să nu mă ia în stăpînire frica
Ştii cine?
Toată lumea a spus soţul meu
Toată lumea nu te teme

Nu mă tem
mă tem
nu mă tem
mă tem
i-am spus

Şi eu
aşa aşa

Sînt logodită chiar de două ori
Iată inelele
Ia te uită
cum arată unul lîngă altul
pe un singur deget

(Îşi scoate unul şi-l pune în inelarul celeilalte mîini apoi îl ridică în dreptul ochilor de parcă ar juca teatru [de păpuşi])

ROMEO
Ea e... într-adevăr... iubita mea!
O dacă-ar şti!
Pe mînă-şi lasă fruntea! O stăpînă!
De-aş fi mănuşă eu pe alba mînă
Ca să-ţi ating obrazul

JULIETA
Vai!

ROMEO
Vorbeşte!
Vorbeşte înger de luciri cereşti!
Deasupra mea în noapte străluceşti
ca-naripatul sol trimis de ceruri

JULIETA
Romeo!
De ce şi pentru ce eşti tu Romeo?

Reneagă-ţi tatăl! Leapădă-al tău nume!
În schimbul unei vorbe fără viaţă
A ta e viaţa mea!

ROMEO
Să-ţi ţii cuvîntul! Ci să-ţi ţii cuvîntul!

JULIETA
Pieirea ta e scrisă-n acest loc

(Iese din joc)

Nu
asta se taie
versul acesta cu pieirea
Ia să vedem
ia s-o vedem pe Julieta
E rîndul tău acuma deci
Urmează monologul Julietei
Eu urmez

JULIETA
Snop de mir este iubitul meu pentru mine
Care între sînii mei înoptează
Ciorchine de cireş în floare
este iubitul meu pentru mine
În viile din En-Ghedi

Uite cît de frumoasă eşti tu iubita mea
Cu adevărat tu eşti frumoasă
Ochii tăi sînt porumbei
Precum un măr între copacii pădurii
Astfel iubitul meu între tineri

Dragostea este steagul fluturat deasupra mea

Asemenea este iubitul meu unei gazele
sau unui pui de cerb

Se uită pe fereastră
priveşte printre zăbrele

Se uită pe fereastră
priveşte printre zăbrele

(Cele două mîini ajung tot mai aproape una de alta, apoi îşi împletesc degetele. Încheie monologul plîngînd. Tăcere)

Am trişat

N-am trişat

Romeo şi Julieta zăresc tufa de măceş arzînd
Julieta stă de o parte a tufei de măceş
Romeo stă de cealaltă parte a tufei de măceş
faţă în faţă

Întind mîinile unul spre altul pe deasupra focului

se şi ating
cele două mîni sînt cuprinse de flăcări
ard ard ard
dar nu se mistuie
(Cele două mîni ard cu flacără)

Julieta întreabă tufa de măceş arzînd
ce nume porţi
Întreabă şi Romeo tufa de măceş arzînd
ce nume porţi
Cel ce cuvîntă din foc răspunde la întrebare

Şi s-a sfîrşit
s-a sfîrşit
Ard dar nu se mistuie în foc
S-a sfîrşit
s-a sfîrşit

Clasic triunghi
Amoros

Sfîntă treime unghiulară
Vai

Citim rătăcirea prin pustie
aşa ne-ncepem ziua
De ce nu schimbă Dumnezeu pe poporul său
l-am întrebat pe soţul meu

Pentru că e îndrăgostit mi-a răspuns soţul meu
Asta e altceva asta-i cu totul altceva
Citim rătăcirea prin pustie
aşa ni se încheie ziua
De ce nu schimbă poporul pe Dumnezeul său
I-am întrebat pe soţul meu
Pentru că e îndrăgostit mi-a răspuns soţul meu
Asta e altceva asta-i cu totul altceva

Dimineaţa mîncăm lucernă
La prînz mîncăm lucernă
Seara mîncăm lucernă

Rupem frunzişoarele lucernei
le tocăm mărunt
le amestecăm în apă
le fierbem pînă se înmoaie
adăugăm sare
Sare nu-i
Dar se poate şi cu zahăr
Nici zahăr nu-i
Lucerna trebuie s-o furi
O furăm
La fiertura de lucernă pîinea
o servim prăjită în loc de carne
Nici pîine nu-i

Cînd e o facem mai degrabă supă
Muiem în apă caldă bucăţile de pîine
asta-i supa
Nu trebuie să le ţii prea mult
căci se topesc de tot
Două feluri

Dar vin şi zile mai bune
Băieţii conduşi de întîiul născut
fură porumb fraged
Porumbişti cît o ţară
Paznicii trag fără somaţie
operaţiunea nu poate fi
executată decît noaptea
Modificarea legii
unanim acceptată
Nu fura ziua

Apoi urmează porumbul copt
Trebuie să aştepţi ca vîntul să bată dinspre paznici
ca să nu poată prinde miros cîinii
Porumbul fiert e mîncarea principală de iarnă

Se poate ca iarna s-o fi inventat
Satana întreabă copiii
Satana n-a inventat nimic
le spun eu

Păi păi fac a îndoială copiii
o fi inventat ceva şi Satana
A venit un avocat
a adus o saltea umplută cu paie
Să aveţi o saltea
a spus avocatul
Sînt ani de cînd sîntem deţinuţi
dar n-avem încă un sac cu paie
Mulţumesc am spus
Mă tot uitam la uniforma lui
Sînt avocat a spus avocatul
Bine am spus mulţumesc pentru facerea de bine
Trimite-i pe copii afară în curte a spus avocatul
Duceţi-vă afară vrăbiuţelor duceţi-vă n-aveţi teamă
Văd că aţi învelit casa
Cine a învelit-o?
Deţinuţii franciscani am spus
A fost pentru a cincea oară
Vîntul sălta acoperişul casei
ca pe o pălărie
Şi fugea cu el în goană
fugea în pustie
Franciscanii au învelit-o
poverelli
Franciscanii a zis
Lor li se dă curînd drumul acasă

Minte mi-am zis
Îi mulţumim lui Dumnezeu am zis
El n-are a face cu problema asta zice avocatul
Dar ai avea şi tu o şansă a zis avocatul
De ce mă tutuieşti l-am întrebat atunci pe avocat
Scuze scuze a zis
şi cu un gest neaşteptat mi-a luat mîna
şi mi-a sărutat-o
Eu mi-am tras-o şi
şi am oprit mişcarea în aer
ca să nu plesnească palma
Scuze scuze a spus avocatul
Matale tot mai eşti aşa sălbatică a spus persoana oficială
Felicitări a spus
S-a aruncat pe salteaua umplută cu paie
Eu m-am dat îndărăt pînă la geam ca să mă vadă copiii
Şi-a deschis servieta şi a sos din ea o coală
de hîrtie
S-a dat o ordonanţă cu putere de lege pentru cazul ăsta
Care caz am întrebat
Mă gîndeam la palma care pînă la urmă n-a plesnit
dar gestul a fost destul de grăitor
Să fim serioşi a spus cu un aer de nobleţe avocatul
nu te gîndi la tentativa de lezare a unei persoane
oficiale De altceva e vorba fii atentă
Dacă divorţezi legal de soţul dumitale

dispare legătura de rudenie cu un deţinut
politic
şi ţi se dă drumul
Eu tăceam
Divorţaţi doar pe hîrtie evident
Numai oficial
Dumneata iniţiezi divorţul
care avîndu-se-n vedere situaţia se pronunţă de îndată
Eu tăceam
Poţi chiar şi să îl aştepţi să se elibereze
şi puteţi să vă căsătoriţi din nou chiar şi oficial
Dacă mai vrei
Sau vreţi a spus avocatul

Şi atunci întregul trup mi-a fost cuprins de fierbinţeală
Am simţit o fericire cum nu mai simţisem niciodată
de cînd l-au condamnat pe soţul meu
Nu m-am putut stăpîni
mi-a scăpat un ţipăt
Vezi ţi-am adus o veste bună
a spus avocatul de pe saltea

S-a sculat şi a aprins lumînarea pe masă
apoi s-a reîntors la saltea
Veste bună veste bună gîndeam în sinea mea
mai bună nici că se putea

Deci trăieşte
Trăieşte domnul şi stăpînul meu

Bărbatul meu trăieşte deci bărbatul meu

E prima dată cînd îmi dai de ştire
Se fac cinci ani de cînd nu ştiu nimic de el
Numai cele două inele pe deget
Straşnic m-ai înfometat n-am ce zice

Mă uitam la avocat
ca la un înger
ca la îngerul Tău care mi-a adus o veste bună
din împuternicirea Ta
(Rîde)
Poate am şi exagerat cu uitătura asta
(Rîde)
Avocatul se bucura de întorsătura lucrurilor
ca un mierloi
Şi-a scos tunica
şi-a desfăcut cravata
Atunci să terminăm deci cu formalităţile
Iscăleşte uite aici şi aici
restul e treaba mea
Şi a matale sigur că doar ne înţelegem

Nurliu zîmbeşte avocatul
E treaba amîndurora
O trimitem pe cale oficială la procuratură
îl avizăm pe soţ la închisoare
şi puteţi pleca
Sînteţi liberi
Îi devansaţi chiar şi pe franciscani

Priveam hîrtia
am citit textul dinainte conceput
Cică eu mi-aş face mea culpa
pentru că n-am recunoscut la timp
activitatea duşmănoasă a soţului
Şi vreau să-ncep o viaţă nouă
şi de asemenea şi pe copii vreau să-i educ
în acest spirit

Vrei să-mi vorbesc de rău bărbatul
o întreba pe doică Julieta

M-am dus la masă
şi am ţinut coala deasupra lumînării
Hîrtia s-a aprins ascultătoare
şi s-a mistuit pe loc
În odaie s-a făcut o lumină mare
Copiii ca un detaşament bine instruit
au dat fuga

S-au oprit umăr la umăr
şi s-au uitat la noi tăcuţi
Înţeleg
înţeleg a spus avocatul în uniformă
Şi-a îmbrăcat tunica şi-a plecat
Am scos salteaua-n faţa casei

Am făcut greşeala
de a le spune şi copiilor ce-aflasem
E viu e viu e viu

Speranţă
(Tăios, cu ironie)

Şi atunci a început la noi epoca speranţei
Mare greşeală mare

Să te sleieşti întru speranţă
În timp ce nici pe mai departe nu se-ntîmplă
nimic
Trăieşte nu trăieşte
trăieşte nu trăieşte
trăieşte nu trăieşte

Mă duc după el fie că-i viu fie că nu

Am ajuns la încheierea
că dacă moare Iov înaintea copiilor

copiii nu mai trebuie să moară
Am găsit soluţia
Am chemat-o pe Angina Pectoris
doamna cea neagră şi a venit

Triunghi amoros
cu vîrful în jos

Necredinţă femeie e numele tău

Era în lagăr o femeie
să tot fi avut treizeci de kilograme
Lumea îi spunea
Speranţa

Speranţa
Treizeci de kilograme
Zi de zi lua la rînd barăcile
şi îşi lansa informaţiile sigure
Cum că vin americanii
şi ne eliberează
Îi şi văzuse-n porumbiştea din preajma lagărului
perfect camuflaţi
La perfecţie
Au venit americanii
să fie gata toată lumea pentru ziua liberării
America ne are în vedere

Auzise din izvoare sigure
că primul secretar conducătorul înţelept al ţării
geniul Carpaţilor
se căise public
la o adunare populară-n Bucureşti
a plîns în hohote la microfon
a rostit de zece ori Tatăl Nostru şi Crezul
apoi s-a rugat de popor
să-i îngăduie să-şi petreacă restul zilelor
la o mînăstire din Moldova
Iar poporul să-l recheme pe regele izgonit

Sărmană nebună Speranţa
Vino
hai înăuntru să mănînci ceva
Mai întîi legaţi cîinele
Nu-i nici un cîine Speranţa
Atunci pe mine de ce mă fugăresc
toată noaptea cîinii

Dă-mi cartofi
mulţi cartofi

Cartofi n-avem Speranţa
Avem napi
I-au găsit copiii

Mănîncă mănîncă

Treizeci de kilograme de speranţă

Ia-ţi înapoi speranţa
Ia-o-napoi ia-o-napoi ia-o-napoi
Nu-mi trebuie ia-o

Auzi?
Cică nu există Dumnezeu
Zic ei
Ne-au adunat şi pe noi în baraca de reeducare
şi ne-au adus la cunoştinţă
că nu există Dumnezeu
S-a făcut aici o astfel de baracă
unde ni se face educaţia

Nu există Dumnezeu
tu eşti subiectul
În privinţa asta sînt perfect de acord
tovarăşii români maghiari cehoslovaci polonezi
germani în frunte cu fraţii lor sovietici
Poţi să-ţi închipui

Se întîlnesc oamenii în oraş
Ai auzit că nu există Dumnezeu
Eu bănuiam de mult

Ei Doamne-ajută
Şi îşi strîng mîinile
de parcă s-ar felicita
că nu exişti

A luat naştere şi-o hotărîre de partid în privinţa ta
Nu exişti
poate că ai aflat deja şi tu
Ştirea a ajuns şi-aici la noi în lagăr
Mai precis s-a întîmplat
că fraţii sovietici
l-au trimis pe Iuri Gagarin în spaţiul cosmic
ca să te caute
Ca să te întîlnească
Iuri Gagarin s-a întors din cosmos
şi a declarat că nu există Dumnezeu

Nu te-ai dus la întîlnire
zău că nu-i frumos din partea ta
Uite ce zvonuri umblă despre tine
dar şi tu eşti responsabil nu te supăra

Numai să nu spui
că n-ai fost acolo
pentru că eşti pretutindeni

Întrebări există întrebări?
Speranţa a întrebat
Cînd a fost Gagarin în cosmos
cînd exact
I-au spus cînd
Exact
Ia staţi aşa
a spus Speranţa
ia staţi aşa
Atunci tu erai exact aici
în acest lagăr
Speranţa te-a întîlnit
aţi schimbat şi-o vorbă-două
Aşa a spus Speranţa
Şi că nu i s-ar putea spune lui Gagarin
că a avut loc o fatală neînţelegere

*(Unităţile care urmează pot exprima secvenţe de veghe şi de pierdere a cunoştinţei, cele semnalate cu * indică pauze, trecerea timpului se poate marca prin muzică şi joc de lumini)*

Eşti aici?

Mă pălmuieşte întîiul născut
mă zgîlţîie sălbatic îmi dă palme
Nu văd nimic

*

Deschide ochii zice
Deschide-i imediat

Stai să te ajur
Îţi salt pleoapa
Nu-mi pasă nici dacă te doare
Ei?

Nu văd nimic

Uită-te
Uită-te la mine la mine la mine

Ai stat de vorbă cu cineva ştii?
Cu cine stai tu vorbă neîncetat?

Să stau de vorbă?

Te cerţi şi-i zici şi-i zici
I-o zici de la obraz

Îmi astupă nările de parcă m-ar pedepsi
lamă de cuţit miere şi lapte

*

Ce ţi-a spus?

Să nu fug de el la el

De el unde?
Păi în moarte la el
Dar el nu vrea să mă primească

Foarte bine foarte bine
Dă-i ascultare şi vino înapoi

Au venit noaptea toţi şapte
şi m-au furat de la morgă
cu o roabă m-au cărat acasă

*

Arde o lumînare
îi văd flacăra

*

Cor de îngeri în sfîrşit
Nu
Cîntă
Auzi?
Cîntă copiii
În sfîrşit

*

Ai venit la mine şi ai spus
doar unui om n-ajunge să-i juri credinţă
mai trebuie cineva cuvîntul dat
să aibe înţeles şi rost credinţa

Cine erai?

Măi bătaie a lui Dumnezeu mă
Nu tu erai?

Mă bătaie a omului mă
Doamne

Mă întorc printre ei

*

Se apleacă-asupra mea un Isus de doisprezece ani
Isuse
Ăsta-i fiul meu

Te-am adus înapoi
pentru că aici n-ai să mori

N-am să mor?
Nu nu te lăsăm

Miere şi lapte
De ce nu am să mor?

Pentru că ai mai murit o dată
A fost de-ajuns

E odaia plină cu flori de cîmp
Jerbe de flori
E şi un preot
dar nu nu eşti tu

*

Unde-s florile
Unde au pierit
Bate soarele
mă scot în curte

Florile uite colo florile
Pe salcîm pe acoperiş pe ziduri pe pîrleaz

Umblu
umblu
umblu
Doamne
Dragoste

SFÂRŞIT